WIJKERKUNST

Nieuwsbrief www.wijkerkunst.nl **eindejaar 2010**

redactie: Louis Timans a.l.timans@home.nl

Agenda

- iedere laatste maandag van de maand: repetitie mannen en vrouwen samen om 20.45
- het bestuur van het vrouwenkoor vergadert naar gebleken behoefte
- het bestuur van het mannenkoor vergadert iedere 1e maandag van de maand om 20.00

20 december 2010	maandag	allen	laatste repetitie van 2010 – gezamenlijk
3 januari 2011	maandag	allen	eerste repetitie in 2011 – gezamenlijk zingen van 20.00 tot 21.30, aansluitend nieuwjaarsborrel
7 februari 2011	maandag	allen	19.30 jaarvergadering mannen 21.15 jaarvergadering vrouwen zingen op de normale tijden
11 februari 2011	vrijdag	allen	feestavond in Dalen
26 maart 2011	zaterdag	vrouwen	zangersdag Bond van Koren in Drenthe, in Hoogeveen
04 april 2011	maandag	allen	generale repetitie in kerk IJhorst
09 april 2011	zaterdag	allen	jubileumconcert (65 jaar) in kerk IJhorst
11 april 2011	maandag	allen	zingen in kerk IJhorst, vanwege Lionsveiling in de Havezate
18 april 2011	maandag	allen	algemene ledenvergadering
18 juli 2011	maandag	allen	laatste repetitie vòòr zomerreces
19 juli t/m 04 september 2011		allen	zomerreces (valt samen met vakantie basisonderwijs)
05 september 2011	maandag	allen	eerste repetitie na zomerreces
15 oktober 2011	zaterdag	allen	concert in kerk IJhorst van het mannenkoor met het NAM-koor, waaraan ook het vrouwenkoor deelneemt

Gelieve de *website* en de *mail* regelmatig te raadplegen, aangezien die hoe langer hoe meer gebruikt zullen worden voor de *berichtgeving*.

Van de redactie

Beste medekoorleden,

Het einde van het jaar 2010 is in zicht en dat betekent dat er weer een Nieuwsbrief uitkomt. Heel actueel is natuurlijk de wintermarkt van afgelopen zondag waar de activiteitencommissie zich weer enthousiast voor heeft ingezet. Velen van u kunnen daarvan meepraten, is het niet als bemanner/bevrouwer van de kramen dan wel als klant.

Een terugblik op het voorbije halfjaar roept bij mij echter allereerst de herinnering op aan het zo fantastisch verlopen "Summertime". Die prachtige zondagmiddag in juli, toen we werkelijk alles mee hadden: schitterend weer, de prachtige tuinen van de Havixhorst, een geweldige catering en een publiek dat evenzeer genoot als wij, mannen en vrouwen van Wijker Kunst en musikanten van Apollo.

Na de zomer hebben de vrouwen nog een concert gehad en de mannen ook, samen met Bösensell, maar nu ik terugkijk staan die evenementen volledig in de schaduw van het feest op de Havixhorst. Wat mij betreft zou zoiets iedere zomer mogen, al besef ik dat je er niet op kunt rekenen dat je iedere keer deze ideale omstandigheden treft.

Intussen vermaken we ons met de voorbereidingen op het volgende concert in het komende voorjaar, dat ons 65-jarig jubileum luister moet bijzetten. Het openingskoor uit de "Paulus" van Felix Mendelssohn-Bartholdy vind ik behoorlijk lastig om te zingen, maar ik moet zeggen dat stug dooroefenen zo langzamerhand vruchten begint af te werpen. Zelf heb ik er duidelijk wat aan dat ik zo nu en dan het stuk doorneem met steun van de volgende internetlink:
http://www.cyberbass.com/Major_Works/Mendelssohn_F/mendelssohn_st_paul.htm
Je kunt daar je eigen stemsoort aanklikken en hoort die dan op de piano tegen de – zachte - achtergrond van de andere partijen.

In deze nieuwsbrief stellen weer een paar nieuwe leden zich aan ons voor. Als mannen waren we blij met de toetreding ineens van maar liefst 8 zangers uit Ruinerwold. Jammer was het echter dat daar de opheffing van het koor in die plaats voor nodig was. Ik heb de indruk dat de mannen zich intussen aardig bij ons thuisvoelen. Een van hen schrijft erover in dit nummer.

De jaarvergaderingen van 2011 zullen binnen niet al te lange tijd weer worden gehouden. Een zeer belangrijk agendapunt van die vergadering zal zijn de verkiezing van een nieuwe algemeen voorzitter. Jaap Roorda bekleedt die functie, naar mijn mening tot volle tevredenheid, maar hij is uitdrukkelijk ad interim, dus er zal een nieuwe gekozen moeten worden.

Binnen ons koor hebben we veel lief – al was het maar het maar doordat we zingen, maar ook leed is helaas ons deel; het is eigenlijk onnodig het te zeggen. We zijn blij dat onze Engbert waar mogelijk weer op de repetities verschijnt, en dat onze oud-voorzitter Hendrik weer in gunstiger vaarwater zit en zijn partij weer meezingt. Hij komt aan het woord in dit nummer. Tot mijn ongenoegen zingt Hendrik overigens nu bij de baritons, waardoor ik achter mij zijn vaste stem als leidraad moet ontberen…

Het moet mij van het hart dat de Nieuwsbrief een mannenblaadje dreigt te worden. Dat is natuurlijk niet de bedoeling, maar als er van de vrouwen weinig kopij komt, is dat wel het gevolg. Volgende keer beter, dames?

Ik wens u allen prettige lectuur, goede kerstdagen en een prettige jaarwisseling.

Louis

*Het moge vanzelf spreken dat ik begin met het meest actuele:d*e eergisteren, zondag 12 december, gehouden Wijker **wintermarkt.**
Dankzij de inzet van de activiteitencommissie en de vele vrijwilligers heeft de verkoop van knieperties, glühwein, warme chocola en hotdogs het prachtige bedrag opgeleverd van, netto, € 1120! Grote dank past aan al diegenen die aan de totstandkoming van dit mooie resultaat hebben bijgedragen.

-

Ledenzaken
Mannen: Arend Heijting en Roelof Boverhof hebben hun lidmaatschap opgezegd. We hopen Klaas Donker en Willem van der Linde, die beide aan het herstellen zijn van een operatie, weer spoedig in ons midden te hebben, evenals Riekus Bakker, die maar blijft tobben met zijn gezondheid.
Vrouwen: Nieuw is Rina v.d. Berg, opgezegd hebben Marja Peeters en Roelie de Noord. Aaltje Scheper gaat een pittig bestralingscircuit in en Lammie Engel is geopereerd en herstellende.

Aan de zieken voorspoedig herstel toegewenst!

Van onze oud-voorzitter Hendrik Veeningen komt de volgende bijdrage

Het sociale aspect van een zangvereniging.

In het begin van het alweer bijna afgelopen jaar werd ik geconfronteerd met de ernstige ziekte kanker.
Als je zo'n boodschap krijgt, staat gelijk je hele leven op z'n kop, er gaan allerlei gedachten door je heen, zoals: hoe ernstig is het, is er kans op genezing en hoe ga ik met dit gegeven om.
Voor Thea en mij was het direct volstrekt duidelijk dat we de strijd met mijn kwaal volledig aan zouden gaan en dat we de moed niet zomaar op zouden geven.
Het eerste wat ik gedaan heb is al mijn verplichtingen op een zijspoor te zetten, zoals bestuursfuncties en commissielidmaatschappen. Ik voelde dat ik al mijn beschikbare energie nodig zou hebben om dit gevecht eventueel te winnen, ook het dagelijkse werk zoals ons museum heb ik met onmiddelijke ingang stopgezet; ik moest géén verplichtingen hebben.
Mijn aftreden als voorzitter van Wijker Kunst was al gepland per 2009: op de algemene ledenvergadering zou ik aftreden. Helaas kon ik zelf niet aanwezig zijn. Ik had het graag zelf willen overdragen, dat was wel een tegenvaller, zoals er nog vele zouden volgen.
Het verloop van mijn ziekte was zodanig dat 5 ziekenhuisopnames en 3 operaties nodig waren om mijn kwaal onder controle te krijgen.
Vóór de echte grote operatie moest ik eerst nog een chemo- en bestralingskuur van 6 weken ondergaan; voor de bestralingen moest elke dag naar Zwolle.
Na deze kuren is er een wachttijd van plm. 6 weken. In die periode voelde ik mij zodanig goed dat ik besloot om mee te zingen tijdens de zomerzangfair op de Havixhorst. Dit gaf mij wel een kick, hoewel ik na afloop totaal gevloerd was.
Uiteindelijk ben ik op 23 augustus geopereerd en na een aanvankelijk goed herstel, werd ik begin september geconfronteerd met een vervelende complicatie in de vorm van een abces. Midden in de nacht met de ambulance weer naar het ziekenhuis in Zwolle om wederom geopereerd te worden. De fysieke gevolgen van deze ingreep waren uiterst vervelend, maar geleidelijk begon ik te herstellen.
De feitelijke situatie is momenteel zo dat ik door de artsen kankervrij ben verklaard en dat ik op voorhand alleen terug hoef te komen voor controles.
Op dit moment voel ik me - mede als gevolg van de onvoorwaardelijke inzet van Thea, want kanker heb je niet alleen - als vanouds en soms nog meer dan dat en geleidelijk pak ik de draad van het gewone leven weer op.
Inmiddels heb ik al weer enkele repetities van het koor bezocht en gelukkig kon ik op het uitwisselingsconcert met Bösensell weer mijn toontje meezingen.
De afgelopen periode heb ik duidelijk ervaren, hoe belangrijk de sociale aspecten van o.a een zangvereniging als Wijker Kunst kunnen zijn. Er is veel belangstelling getoond d.m.v. bezoekjes, kaartjes, telefoontjes en een mooie fruitmand. Vele leden van zowel mannen- als vrouwenkoor hebben regelmatig op de een of andere wijze naar mijn gezondheid geïnformeerd. Al dit medeleven geeft je het gevoel dat je ergens bij hoort en niet wordt vergeten en ik ben er zeker van dat dit ook een gunstige invloed heeft gehad op mijn herstel.
Ik hoop dat mij nog vele plezierige zangjaren gegeven mogen worden en ik wil dit verhaal dan ook besluiten om u allemaal, mede namens Thea, heel hartelijk te bedanken voor uw medeleven gedurende het afgelopen jaar.

.

Nieuwe leden stellen zich voor

Rina v.d Berg

Ik ben 61 jaar geleden geboren in Emmererfscheidenveen. Dus ik ben Drentse. Niet van de zandgrond maar uit het veen. Dat is wat directer volk. Daar hebben de Zand-Drenten soms wat moeite mee. Maar goed, ik ben die ik ben. Mijn vader was vroeger meubelmaker – ik heb nog twee meubels van zijn hand - later smid en weer later had hij een winkel in huishoudelijke artikelen. Mijn moeder is een boerendochter uit Rinsumergeest vlakbij Dokkum. Ik heb mijn ouders lang geleden vaak moeten helpen met het bijhouden van kaartenbakken van mensen die op afbetaling dingen bij ons in de winkel kochten. Dan ging het om afbetalingen van bijvoorbeeld één gulden per week. In die tijd was het voor veel mensen best een moeilijke tijd. Het kwam overigens voor dat mijn vader in de zomer met manden vol groentes thuis kwam als onderdeel van de afbetaling. Gelukkig had mijn moeder al vroeg een grote diepvries. Laten wij maar hopen dat die tijd niet meer terugkomt, maar zeker is dat niet.

Het muzikale heb ik van mijn vader. Hij was een verwoed orgelspeler, thuis en in de kerk. Van hem heb ik orgelles gehad.Daarnaast mocht ik ook zelf een instrument kiezen. Het werd een mandoline, die ik nog steeds heb. Een tante van mij heeft mij in de jeugd vaak mee enomen naar concerten. Daar heb ik leren luisteren naar muziek.

Na de middelbare school heb ik in het Diaconessenhuis in Meppel een opleiding tot verpleegster gevolgd. Daarna heb ik een tijdje in het ziekenhuis van Wageningen gewerkt en weer later een opleiding tot doktersassistente gevolgd in Leiden. In die tijd werkte ik bij een polikliniek bij een paar cardiologen in Amersfoort. In de tweede helft van de jaren 70 verruilde ik die baan voor een huisartsenpraktijk in Arnhem Zuid.

Via Zutphen ben ik begin jaren 80 in Woerden beland. Daar heb ik mijn dochter opgevoed. Zij is inmiddels advocaat bij het kantoor Freshfields in Amsterdam.

In Woerden heb ik mijn muziekactiviteiten weer opgepakt. Ben blokfluit gaan spelen (alt, sopraan en tenor) en heb in een paar ensembles gespeeld.

Eind jaren 90 ben ik weer gaan werken als doktersassistente in het ziekenhuis van Woerden. Na een paar jaar in Bodegraven ben ik nu in IJhorst aangeland. Een leuke plek om te wonen, zo midden in het Reestdal.

Mijn hobby’s zijn literatuur, kunstgeschiedenis, schilderen, pianospelen en natuurlijk wandelen en fietsen in de natuur.

En nu dus ook zingen bij Wijker Kunst. Erg leuk, waarbij ik ook de borrel daarna erg leuk vind.

Henk Luten

Om ook deze nieuwsbrief weer tot een redelijk document te maken, is mij als nieuw koorlid gevraagd om ook voor wat bladvulling te zorgen. Mijn naam is Henk Luten en ik ben geboren en getogen aan de Schotsweg te IJhorst. Na een uitstap van 26 jaar naar het IJhorsterveld, ben ik in 2006 weer teruggekeerd op de oude plek.

In de laatste 25 jaar was ik al een aantal malen gevraagd of ik geen belangstelling had voor het koor. De eerste 2 keer door mijn vader, die al ongeveer 50 jaar zingt, maar dat mocht niet baten. Als daarna iemand tegen hem zei: “Wil Henk niet bij het koor?” dan zei hij steevast "Probeer het zelf maar even, ik heb het al 2 keer geprobeerd", en zo geschiedde, maar ook zonder succes. De laatste paar jaar heb ik wat meer tijd en kon ik gaan denken aan een zinvolle invulling daarvan. Het idee om iets met muziek te gaan doen was al snel beslist, maar of het vocaal of instrumentaal moest worden? En dan welk instrument of koor? Het werd

vocaal en ik had al menig concert van Wijker Kunst meegemaakt.
Er waren nogal wat stukken die ik wel wat zwaar vond. Ik had geen enkele ervaring met koorzang, maar samen met de radio van de trekker of de auto zing ik de sterren van de hemel. Op 11 januari 2010 heb ik de stoute schoenen aangetrokken, en vol goede moed op weg naar het mannenkoor. Geen idee hebbende dat er 4 stemmen het koor vormen, mocht ik even discreet voorzingen. Bariton was het oordeel. Zal wel dacht ik. Binnen het koor werd ik naast een paar krachtige stemmen geplaatst. Kan je op momenten je even verschuilen, en word je door de tweede tenoren niet zo afgeleid. Mijn kennis van de Duitse en Engelse taal en vooral de uitspraak werd direct al flink bijgeschaafd. Net toen ik dacht dat ik een paar stukken al aardig onder de knie had, konden ze weer worden ingeleverd tegen nieuw repertoire. Inmiddels lijkt het wel of ik op maandagavond naar Russische, Duitse en Slavische bijbelles ga, maar dat zal ook wel wennen. Ik hoop wel dat we na deze periode van Russisch /Slavisch/Duits repertoire weer wat Duits/Engels en eventueel Nederlands lekker in het gehoor liggende stukken krijgen.
Ik hoop niet dat ik de dirigent en de muziekcommissie hiermee op de tenen stap, maar het is wel gemeend.
Ik heb binnen afzienbare tijd het 1-jarig jubileum bij het koor, maar naar mijn eigen oordeel ben ik nog niet heel erg stemvast, en snel afgeleid door vooral de tweede tenoren.
De sociale contacten binnen het koor zijn wel plezierig. Ik hoop dat ik nog jaren met plezier bij dit koor mag blijven zingen, maar zoals U al gelezen hebt zal dit erg van het repertoire afhangen. Voorlopig zullen we proberen iets stemvaster te worden, en het stembereik nog iets uit te breiden.

Jan Lubberink
Via het kinderkoor en het jeugdkoor vond mijn vader dat ik in 1967 als 21-jarige jonge boer wel bij het mannenkoor kon. Ook omdat ik al op een natuurlijke wijze had bewezen dat ik een man was. Op een of andere manier voelde ik mij er direct thuis. Elke maandagavond met Jan Engbert en Engbert v. d. Woude, oom Jan Lubberink, mijn vader en ik naar Het Oude Hoogenkamp of café Wittink. Wij hebben met dirigent de heer Boerman en later de heer Galenkamp goed en met veel plezier gezongen. Moet wel zeggen dat we de andere dingen er omheen niet uit de weg gingen. Enkele aardige momenten die mij op dit ogenblik te binnen schieten wil ik wel even vermelden. Op een repetitieavond klaagde Roelof Hoogenkamp steen en been over zijn kunstgebit. Later op de avond zei hij: “Voor 25 gulden mogen jullie het kapot trappen.” Nou dit was niet voor dovemansoren gezegd. Oom Jan was de eerste die er boven op sprong, de tanden en kiezen knalden tegen de ramen. Toen het geld in zijn zak zat, liet hij zijn nieuwe prothese in de mond glijden. Het eerste concert dat ik meemaakte, was in de Muzeval te Emmen. Als slotstuk zongen we met alle koren het Domine Salvam Fac en dat maakte nogal indruk op mij. Na eerst met de achterkant van de bus een auto te hebben verzet, reed onze busondernemer Berendsen zonder om te kijken huiswaarts, tenminste dat dachten we. Na een uur rijden stonden we tussen de jaknikkers in Schoonebeek. Omdat de busrit wat lang duurde, hebben we in Dalen een tussenstop gehouden. In het dorpscafé, waar de bruiloftsgasten net waren vertrokken en de mensen de zaal aan het opruimen waren, wilden we toch wel iets eten en drinken. Dat kon, maar we moesten wel een beetje meewerken. Geen probleem. Jan Engbert stond in de keuken gehaktballen te braden en eieren te bakken en oom Jan stond achter de tapkast. We kwamen niks te kort. Later hoorden we dat de kastelein ook niets te kort was gekomen, gelukkig. Terug bij Het Oude Hoogenkamp troffen we dierenarts

v. d. Wal en Albert Gortemaker nog in de keuken bij Ab IJdens, dus nog even nagepraat, toen naar huis en direct de melkput in.
In 1983 ben ik in dienst getreden als kennel-huntsman bij de Kon. Ned. Jachtvereniging te Leusden en heb de koeien en sportpaarden verruild voor honden en jachtpaarden. Voor mij een kleine stap, voor de omgeving iets groter. Niet alleen honden en paarden maar vooral de verschillende mensen waar ik mee te maken kreeg, maakten het boeiend. De jachtvereniging is opgericht in 1919 door enkele officieren van de cavalerie om, achter de honden, de paarden en ruiters in ruig terrein ervaring op te laten doen. Omdat er toch veel adel in de vereniging zat, hebben ze direct na de oorlog prins Bernhard benaderd om met de heer Gillisen en later Daan Modderman de vereniging nieuw leven in te blazen. Sinds die tijd zit de meute op het militair oefenterrein de Leusderheide. Heb nog de eer gehad om naast de prins te rijden. Ik werd een keer uitgenodigd, wat wel vaker voor kwam, in Bronkhorst om iets te vertellen over het werk met de honden en al wat erbij hoorde. Kasteel Middachten viel er ook onder en ik wist dat gravin zu Ortenburg aanwezig zou zijn. Heb uren geoefend om het in netjes Nederlands te laten klinken en naar mijn oordeel was dat aardig gelukt. Na afloop kwam ze mij bedanken voor het mooie verhaal, maar vooral de Drentse taal vond ze zo prachtig. Mocht me zeer verheugen met de vele privé bezoeken van prinses Margriet aan de kennels, niet omdat ik een aardige vent was, maar een vriendin van haar had 2 paarden bij ons in pension staan. Na een flinke rit werden alledaagse gebeurtenissen, onder het genot van een kop thee, aan de keukentafel doorgenomen. Een pracht mens. Het plezierigste was toch wel het veldwerk. Een dag voor de slipjacht liepen we de hele route, 15-20 km, met het plaatselijk jachtcomité om draden en andere obstakels te verwijderen. Die mensen maakten daar een feestdag van en ik wilde die dag dan ook niet bederven.
Ik begon het mannenkoor toch te missen en heb me daarom aangemeld bij het Amersfoorts Mannenkoor. Op een of andere manier kon ik niet wennen en door mijn werk miste ik veel concerten en na drie jaar heb ik bedankt als lid. Een paar jaar later kwam mijn moeder alleen te wonen en om haar te bezoeken vond ik de combinatie met het mannenkoor een mooie oplossing, maar na enkele jaren moest ik toch weer bedanken omdat de afstand toch wel ver was, en ik de bijzondere dagen miste. Door problemen op het werk heb ik in 2002 ontslag genomen en ben gaan werken op een privéstal in Overveen als instructeur en trainer van dressuur- en jachtpaarden. In die functie heb ik nog veel jachten kunnen rijden. Op zondag 10 mei 2010 om 12 uur ben ik gestopt met werken (?) en de maandag daaropvolgend was ik op de repetitie van het mannenkoor. Het voelde alsof ik nooit weggeweest was. Maar het zingen viel me eerst bar tegen, ook doordat de opstelling van het koor nogal eens veranderde. Ik heb toen echt getwijfeld, maar het goede concert en het plezierige weekend met de Duitse vrienden heeft mij veel goed gedaan. Ik hoop daarom dat ik bij het mannenkoor nog veel zangplezier mag beleven.

Roelof Meesters
Louis Timans vroeg me maandagavond of ik wel een stukje wilde schijven voor onze Nieuwsbrief.
Vanaf april zing ik nu bij Wijker Kunst, met veel plezier.
Sinds 1987 was ik bij het R.M.K. (Ruinerwolds Mannen Koor), maar na de opheffing hiervan wilde ik toch wel weer bij een mannenkoor.
In het begin was het wel even wennen. De nummers waren voor mij nieuw en dan moet je eerst goed luisteren.
Inmiddels heb ik al een paar concerten meegemaakt.

Het ‘’Summertime” concert van 4 juli bij de Havixhorst was, mede dankzij het mooie weer, een succes, en zeker voor herhaling vatbaar.
Tevens konden we nog rondkijken in de Beeldentuin.
In november hadden we het Vriendschapsconcert in de kerk van IJhorst, samen met het bevriende koor M.G.V.’’Cacillia’’ uit Bosensell.
Het was een goede uitvoering en als afsluiting zongen we gezamenlijk het Russisch Avondgebed. Dit klonk goed.
Het hele weekeind met de Duitse gasten was erg gezellig.
Persoonlijk vind ik de nummers van Andrew Lloyd Webber en Sancta Maria erg mooi.
Ik hoop nog vele jaren te mogen zingen op maandagavond bij Wijker Kunst.

Jan Tijink over het weekend van de maennen met Bösensell

OF ZE NIET WEG WAREN GEWEEST!!!!

Zo leek het wel een beetje toen de grote bus uit het Duitse Senden met de leden van de “Männersängverein Sint Cecilia” uit Bösensell, met hun partners, op zaterdagmiddag 6 november 2010 de Van Wijngaardenstraat indraaide.
Het was weer zover!! Het mannenkoor Wijker Kunst bestaat dit jaar 65 jaar en het bestuur had gemeend dat dit o.a. gevierd moest worden met een jubileumconcert. En het was bijna vanzelfsprekend,dat hierbij uitgenodigd moest worden het hierboven genoemde mannenkoor uit Bösensell(gelegen in de buurt van Münster). Waarom zo vanzelfsprekend??
Wel , met dit koor heeft ons mannenkoor al 25 jaar(!!!) vriendschappelijke (en soms meer dan dat)betrekkingen. Vele malen is er al ” uitgewisseld” en altijd weer is het een groot feest!! Zingende mensen zijn immers blije mensen!
Ons bestuur had nogal wat moeite om onze ruim 40 Duitse gasten voor één nacht onder te brengen, doch wat dreigende woorden van voorzitter Jaap op een van de laatste voorafgaande repetities, losten alle problemen op.
En zo stonden we dan, op die prachtige zonnige zaterdagmiddag, omringd door de mooiste herfstkleuren, onze gasten welkom te heten.Of ze niet weg waren geweest!
Aanvoerder Helmut glom van oor tot oor toen hij van voor in de bus al zijn oude vrienden (en vriendinnen!!) weer kon begroeten. En het werd een gekus van jewelste! Meteen maar naar binnen bij Klaas Vos, waar de inkwartiering verder geregeld moest worden. En daarna: Op naar de gastgezinnen, want om half zeven moest er door beide koren worden ingezongen in de kerk.
Ik denk, dat het Russisch Avondgebed van de componist Bortnianski zelden zo mooi over het Reestdal heeft geklonken. Even was er wat paniek, toen bleek dat onze dirigent Bert Lammers zijn stemvork kwijt was! O jee…Gelukkig kwam in de loop van de avond (nog voor aanvang van het concert) het blijde bericht dat Bert hem terug had gevonden onder zijn lessenaar!! Gelukkig maar, want ja, een dirigent zonder stemvork is als een ruiter zonder paard niet waar??
De kerk was mooi bezet toen voorzitter Jaap zijn welkomstwoord uitsprak en wij als mannenkoor mochten beginnen. Guido Onderstal had vooraf even deskundige informatie over de te zingen stukken gegeven.
Toen ik in de pauze vroeg,aan een bezoeker, wat hij ervan vond, zei hij op zien Drents: “’t Kun minder”! En dan moet je als rechtgeaarde Drent weten, dat dat betekent, dat het goed is! Dirigent Bert zou later ook verklaren, dat we een stevige prestatie hadden neergezet!

Onze Duitse gasten, die voor de eerste keer onder leiding stonden van hun nieuwe, jonge(25 jaar) dirigent, brachten het er , ondanks dat ook daar de vergrijzing redelijk heeft toegeslagen, goed vanaf.
Voordat we met z'n allen de koffie van kosteres Roelie konden proeven, werden nog 4 mannen van Wijker Kunst in het zonnetje gezet. Jan Wesseling uit Ruinerwold was al 50 jaar zanger, Bertus Stegeman uit Staphorst 40 jaar en Hilco Vos en ondergetekende hadden het al 25 jaar vol gehouden. Speldjes, oorkondes, bloemen en……het wereldberoemde, indrukwekkende lied "Hoera, hoera, hoera" was hun deel!
Ook na de pauze een goed verzorgd concert van beide koren met als beloning een staande ovatie van het publiek.
En dan zou je denken dat deze avond voorbij is! Niets is minder waar, dan moet het verbroederingsfeest nog beginnen! En dat gebeurde in "Het Vosje". Erg gezellig tot in de kleine uurtjes. En dan naar huis, waarbij bij sommigen de verbroedering nog even werd doorgezet!
Op zondagmorgen zullen vele inwoners van De Wijk wel gedacht hebben: "Wat löp hier toch een vrumd volk in De Wiek"? Gastgezinnen met hun Duitse gasten lieten zien welk een prachtig dorp De Wijk is en waarbij Dickninge,getooid in de mooiste herfstkleuren, wel de meest favoriete plek was!
Om 13.00 uur zouden we met z'n allen (toch wel meer dan 100 personen) bijeen komen in "Het Vosje" om samen een brunche te nuttigen.
Dat werd toch wel een hoogtepunt van dit weekend. Een voortreffelijk verzorgde brunche door de familie Vos maakte dat de stemming, ook naar het eind toe, er in bleef zitten. Maar ja, de klok tikte door en het moment van afscheid nemen kwam er aan. Nog even een wandeling door het bos en dan roept iemand: "De bus is er"!"Einsteigen bitte". Het is weer voorbij. Opnieuw weer veel gekus en zo!! Voorzitter Günther Kolöchter vraagt via de microfoon of iedereen wel zijn eigen vrouw heeft en dan: "Fahren bitte, bis nächsten Mahl"!"Auf Wiederseh'n"!
En dat laatste hopen we natuurlijk allemaal.
Hulde aan ons bestuur en ook (en vooral) aan Jan Zijlstra voor de bewerkelijke voorbereidingen. Wat mij betreft: "Deze houden we er in"!!

UIt Bösensell ontving secretaris Jan Blaauw de volgende reactie:

Lieber Jan, liebe Sänger vom Mannenkoor,

recht herzlichen Dank für die Bilder. Ich werde sie weiterleiten.
Es ist auch nach 25 Jahren Freundschaft mit Euch immer wieder schön und nicht langweilig. Vielen Dank!!

Samstag 27.11 singen wir auf dem Weihnachtsmarkt in Bösensell und dann müssen wir für das MGV-Sängerfest im Saal Temme am 14. Januar 2011 proben.

Alles Gute und viele Grüße für Dich und den Mannenkoor aus Bösensell
MGV Cäcilia

Günter Kolöchter

Het mannenkoor heeft dit jaar maar liefst 4 jubilarissen. Tijdens het concert met Bösensell sprak voorziter Jaap Roorda hen als volgt toe

Jan Wesseling.
Jan is 50 jaar koorlid waarvan 49,5 jaar bij het voormalig Ruinerwolds mannenkoor en nu sinds een half jaar bij Wijker Kunst.
Gezien het feit dat ook het Ruinerwolds mannenkoor aangesloten was bij het KNZV, het Koninklijk Nederlands Zangers Verbond, tellen de koorjaren gewoon door. Als je dan als koorlid gewoon je contributie betaalt, regelmatig op de koorrepetities komt, dan gaan de jaren vanzelf.
Jan, het is mij dan ook een groot genoegen om de versierselen die hier bij horen jou te mogen opspelden en de oorkonde te overhandigen. Gefeliciteerd hiermee.

Bertus Stegeman
Bertus is reeds 40 jaar zanger bij Wijker Kunst. En naar ik meen daarvoor ook al lid van het toenmalig jeugdkoor.
Naast het zingen heeft Bertus zich ook verdienstelijk gemaakt ten behoeve van ons koor.
Vele jaren zat jij in het bestuur van het mannenkoor, later in de activiteitencommissie.
Als er iets te timmeren of te lassen valt voor het koor, dan sta jij klaar om je steentje bij te dragen.
Ook voor solozingen draait Bertus zijn hand niet om. Eens zong hij een solo uit “Der Zigeunerbaron”. Hij zong daarin met volle overtuiging over “Borstenvieh und Schweinespeck”, een rol die hem op het lijf geschreven was.
Bertus, zingen is voor jou zo belangrijk dat je zelfs verjaardagen ervoor wilt verplaatsen.
Of… komt dat misschien door de gezellige nazit??
Ook jou wil ik de versierselen opspelden en de oorkonde overhandigen voor je 40 jaar lidmaatschap van Wijker Kunst. Ook gefeliciteerd hiermee.

Jan Tijink
Jan heeft als tenor 25 jaar bij Wijkr Kunst gezongen.
Jan is een en al muziek. Met veel energie heeft hij zijn tijd gestoken in zijn muziekcarrière, o.a. bij de Koninklijke Muziekvereniging Apollo te de Wijk.
Toch kon Jan 25 jaar geleden ook nog wat tijd vrijmaken voor ons mannenkoor.
Daar was Jan ook jarenlang actief binnen de muziekcommissie en trad hij op als “spreekstalmeester’ bij de concerten.
Ook deed Jan een poging om ons iets bij te brengen over mollen en het verschil tussen piano en fortissimo. Met vallen en opstaan onzerzijds is hem dat gelukt.
Jan, ook jou wil ik behangen met de jou toekomende versierselen. Van harte gefeliciteerd.

Hilco Vos
Hilco is evenals Jan 25 jaar tenor in ons koor.
Ik kan mij nog herinneren, Hilco, dat wij ongeveer 25 jaar geleden na afloop van een Rieverster feest buiten de tent in gesprek kwamen over het zingen bij Wijker Kunst.
Na bezoek bij jou aan huis, destijds nog in Staphorst, van een paar wijze en enthousiaste mannen van ons koor, heb je besloten toe te treden tot dit illustere gezelschap.

Ok jouw bestuurlijke bijdrage aan het koor mag er zijn. Je was o.m. voorzitter van het algemeen bestuur en van de muziekcommissie, voorwaar geen gemakkelijke taken!
Het zingen in het dubbelkwartet bij concerten van ons koor ging je niet uit de weg.
Hilco, ook jij van harte gefeliciteerd met dit 25-jarig jubileum en ik wil je hierbij dan ook het bijbehorende speldje opspelden en de oorkonde overhandigen.

Voor jullie allen hopen wij dat jullie nog lang en met veel plezier mogen zingen!

Tot slot een paar websites die van nut kunnen zijn voor zangers:
www.knzv-noord.nl leert onder meer wat de koren uit het noorden van het land organiseren
www.muziekabcd.nl een schat aan mogelijkheden om je kennis van muziek op te vijzelen
www.bvkid.nl/nl de Bond van Koren, waarbij het vrouwenkoor is aangesloten
www.koren.startkabel.nl lijsten met links naar talloze koren
www.koormuziek.startpagina.nl idem en nog veel meer
en in het voorwoord noemde ik al:
http://www.cyberbass.com/Major_Works

Louis

Samenstelling besturen en commissies

Muziekcommissie
Voorzitter: Gido Onderstal
Leden: Betty Feenstra
Gerda van Oostrum
Truida Wieken
Geerhard v.d. Beld
Louis Timans (namens het bestuur)
Bert Lammers (dirigent en algemeen muzikaal adviseur)

Bibliothecaris: Jan Zijlstra

Activiteitencommissie
Leden: Rolf v.d Wetering
Luuk Steenbergen
Fien Visser
Truida Wieken
Anneke Westerveen

Mannenkoor		**Vrouwenkoor**	
Voorzitter	Jaap Roorda	Voorzitster	Jantje van der Woude
Vice-voorzitter	vacature	Vice-voorz. / 2e penn.	Femmy Lubberink
Secretaris	Jan Blaauw	Secretaresse	Hennie Brals
Penningmeester	Albert Kreulen	Penningmeesteresse	Dieneke Velema
Lid	Louis Timans	Lid	vacature
Toegevoegd lid	Jan Zijlstra		
Algemeen bestuur		Dagelijks bestuur	
Voorzitter (ad interim)	Jaap Roorda	De 3 voorzitters	
Secretaris	Gerrit van de Belt		
Penningmeester	Dieneke Velema		
2e penningmeester	Albert Kreulen		
Leden	De leden van het mannen- en van het vrouwenkoorbestuur		